

пръвъ се хвърли въ водата ще бжде излѣкуванъ. Ето, две хиляди години вече сж се изминали следъ Христа, и всѣки чака да дойде неговия редъ, да се потопа въ кжпалнята, за да се излѣкува. Кжпалнята, това е свѣтътъ, болницата, въ която съвременнитѣ хора прекарватъ по-голѣма часть отъ живота си и чакатъ своето изцѣление. Колкото и да чакатъ, обаче, тѣ нѣма да иматъ никакви придобивки. И днесъ Христосъ казва на всѣки човѣкъ поотдѣлно: „Стани, дигни одѣра си и ходи!“

Сега и азъ ви казвамъ: Напуснете кжпалнята! Ето, всѣки отъ васъ седи по 38 години предъ тази кжпалня и чака, но никакво спасение не иде. Всѣки се оплаква, че нѣма кой да го тури въ кжпалнята. Докато чакате ангелъ Господенъ да слѣзе отъ небето, да размжти водата въ кжпалнята и да се намѣри нѣкой да ви пусне въ водата, все ще ви изпреварятъ. Обърнете се къмъ Христа, Той да дойде при васъ и да ви каже: „Стани, дигни одѣра си и върви!“

И тѣй, като слушате да ви се говори по този начинъ, казвате: Това е непостижимо. Да служи човѣкъ на Бога, да изпълнява волята Му, е нѣщо неразбрано. — Не, не е неразбрано това нѣщо. Хората се оправдаватъ съ неразбирание на волята Божия, но въ сжщностъ много добре я разбиратъ. Младъ момѣкъ се годява за благородна, добра мома. Той я пита: Какво е мнението ти за мене? — Ти си цѣлъ ангелъ. По-добъръ човѣкъ отъ тебе не съмъ срѣщала. — Не виждашъ ли нѣкакъвъ недостатѣкъ въ мене? — Никакъвъ недостатѣкъ не виждамъ. Като се оженятъ, по невнимание той ѣ казва една сбидна дума, и тя веднага се нахвърля върху него съ думитѣ: Ти си голѣмъ грубиянъ, невежа, човѣкъ безъ култура. — Отде извади тѣзи качества? Защо по-рано ми казваше, че нѣмамъ никакви недостатѣци? — Защото искахъ да се оженя за тебе. И тогава виждахъ всичкитѣ ти недостатѣци, но искахъ да постигна целъта си. Щомъ постигнахъ целъта си, свободно мога да ти кажа, какво мисля за тебе. — Тогава и азъ ще ти кажа, че си лицемѣрка, фалшива жена. Както виждашъ, какъвто съмъ азъ, такава си и ти. И двамата сме едно и сжщо нѣщо. Щомъ е така, нека се раздѣлимъ, да бждемъ свободни, да не се измжчваме. — Това сж несжществени нѣща въ живота, предъ които ние не трѣбва да се спираме. Дефектитѣ, недостатѣцитѣ не сж присжщи на нешето естество, вследствие на което ние можемъ да се освободимъ отъ тѣхъ.

Следователно, за да се освободи отъ всички свои де-